
Chuối Ngón Tay (Ươm Quật Ma La)

Thích Nữ Trí Hải

Khi đức Thế tôn ở thành Xá vệ, trong vườn Cấp cô độc, có tin đồn trong dân chúng về một tên cướp hung hãn biệt hiệu "Chuối Ngón Tay". Vì tên này hề giết xong một mạng người thì chặt lấy một ngón tay xâu lại để sưu tập, như ngày nay ta sưu tập tem cò. Nhìn xâu chuối ngón tay ấy có bao nhiêu ngón tay là tên cướp biết ngay thành tích mình đã giết được bấy nhiêu mạng người, và lấy làm hãnh diện. Ước nguyện đặc biệt của Chuối Ngón Tay là phải giết cho được 1000 người để đắc đạo... thành Phật! Trải qua một thời gian, Chuối Ngón Tay đã giết được 999 mạng. Y phần khởi vô cùng, chỉ còn một mạng nữa là tròn ước nguyện. Nhưng mọi người càng khôn ngoan, tránh đi lẻ tẻ qua các rừng vắng và làng mạc hẻo lánh. Bởi vậy Chuối Ngón Tay khởi lên một ý định ghê gớm là nếu trên đường không gặp ai để giết, thì y sẽ về giết mẹ.

Từ tịnh thất của Ngài trong vườn Cấp cô độc, đức Thế tôn đọc được tâm ý tội lỗi của Chuối Ngón Tay, động từ tâm và quán thấy Chuối Ngón Tay đã đến thời được giáo hóa, Ngài đáp y ôm bát tiến về hướng sẽ gặp Chuối Ngón Tay. Những người chăn bò can ngăn Ngài, nhưng Thế tôn vẫn im lặng tiến bước. Khi trông thấy Ngài, Chuối Ngón Tay mừng rỡ đuổi theo để giết cho đủ số một ngàn sinh mạng. Nhưng Phật dùng thần thông khiến cho Chuối Ngón Tay không tài nào đuổi kịp, luôn luôn cách Ngài vài thước. Ngài vẫn đi khoan thai trong lúc Chuối Ngón Tay chạy "học xì dầu" mà vẫn không bao giờ đến gần Ngài được. Tức giận, y la lên:

- Này Sa môn kia, dừng lại.

Đức Phật trả lời:

- Ta đã dừng từ lâu. Còn ngươi, sao chưa dừng?

- Ô hay sa môn sao lại nói dối?

- Chuối Ngón Tay, ta nói dừng là dừng dục vọng từ bỏ gươm giáo, không còn ý hướng làm hại chúng sinh. Còn ngươi chưa dừng lại trên con đường ác.

Do từ lực của Phật, Chuối Ngón Tay được giáo hóa tức khắc, buông bỏ khí giới, quỳ mọp dưới chân Thế tôn để xin Ngài xuất gia. Đức Thế tôn phán rằng: "Thiện lai, tỳ kheo", thì Chuối Ngón Tay liền trở thành một sa môn đường đường tể tướng. Tỳ kheo Chuối Ngón Tay bắt đầu cuộc đời tu sĩ, theo hầu Phật trở về tinh xá Cấp cô độc ở thành Xá vệ.

Một hôm Phật đang ngự tại tinh xá cùng với chúng tỳ kheo vây quanh, thì có tin báo vua Ba-Tư-Nặc đến ra mắt. Vua mới quy y Phật chưa bao lâu. Đức Thế tôn hỏi vua khi ông mới đến:

- Đại vương có chuyện gì, mà thấy sắc diện đầy vẻ lo âu?

- Bạch Thế tôn, trong xứ con có một tên cướp khét tiếng giết người mệnh danh Chuối Ngón Tay. Vì chưa trừ được nó, nên con buồn rầu lo ngại.

- Đại vương, nếu bây giờ đại vương thấy Chuối Ngón Tay đắp ca sa, cạo bỏ râu tóc, xuất gia từ bỏ gia đình, từ bỏ sát sinh, giữ gìn giới cấm, sống phạm hạnh thanh tịnh và hành trì thiện pháp, thì đại vương sẽ đối xử như thế nào với Chuối Ngón Tay?

- Bạch Thế tôn, Dĩ nhiên con sẽ cung kính đánh lễ cúng dường các thứ cần dùng. Nhưng làm sao một kẻ cực kỳ hung ác như vậy mà lại hồi tâm, trở thành người thánh thiện được.

Khi ấy đức Thế tôn duỗi tay chỉ cho vua Ba Tư Nặc tỳ kheo Chuối Ngón Tay đang ngồi cách Thế tôn không xa. Vua thật kinh hồn vía, lông tóc dựng ngược, mặt mày biến sắc. Phật trấn an vua:

- Đại vương đừng sợ. Chuối Ngón Tay quả thật đã xuất gia tu phạm hạnh rồi.

Vua mới hoàng hồn tới gần tỳ kheo Chuối Ngón Tay thưa:

- Thưa tôn giả, xin tôn giả hoan hỉ. Tôi muốn cúng dường y phục, ẩm thực, mền gối và thuốc thang cho tôn giả.

Nhưng tôn giả Chuối Ngón Tay lập nguyện tu hạnh đầu đà, khát thực để sống, ngày chỉ ăn một bữa, ngủ gốc cây, nên tôn giả trả lời:

- Thưa Đại vương, tôi đã đủ ba y.

Vua Ba Tư Nặc khi ấy tiến bên Phật, hân hoan thốt lên:

- Thật hi hữu bạch Thế tôn! Ngài đã hàng phục một con người mà tất cả binh hùng tướng mạnh của con không hàng phục được.

Sau khi tán thán công đức Thế tôn, vua từ giả ra về.

Hôm ấy, tôn giả Chuối Ngón Tay đắp y mang bát vào thành khát thực. Giữa đường tôn giả gặp một phụ nữ đang chuyên bụng đẻ, vô cùng đau đớn. Trông thấy cảnh tượng ấy, động mỗi từ tâm, tôn giả không ngớt kêu thảm: "Ôi đau khổ thay cho chúng sinh! Thật đau khổ thay!" Tôn giả trở về bên Phật thuật lại sự tình. Đức Thế tôn dạy:

- Này Chuối Ngón Tay, nếu ngươi muốn cho người đàn bà kia hết đau đớn, thì hãy đến nói với bà ấy như sau: "Này chị, từ khi cha sanh mẹ đẻ tôi chưa bao giờ cố ý giết người. Mong rằng mãnh lực của sự thật này sẽ lần chị sinh đẻ an toàn, mẹ tròn con vuông!"

Tôn giả Chuối Ngón Tay buồn bã thưa:

- Bạch Thế Tôn nếu con nói như vậy thì hóa ra là một lời nói láo trắng trợn, đâu phải sự thật! Tại vì con đã cố ý giết rất nhiều mạng rồi.

- Vậy thì người hãy nói rằng: "Này chị, từ khi được thánh sanh, tôi chưa bao giờ cố ý giết mạng chúng sanh. Mong rằng mãnh lực của sự thật này sẽ làm cho chị sinh nở an toàn".

- Thừa vâng bạch Thế tôn.

Tôn giả vâng lời, đến bên người sản phụ để khó nói lời như trên. Và nhiệm màu thay, bà sanh được. (Tục lệ cầu an có lẽ bắt nguồn từ đó. Vì kinh là chân ngôn của Phật, nói lên chân lý cao cả và thật nhất trong các sự thật.)

Tôn giả Chuối Ngón Tay sống một mình tinh cần tu tập, chẳng bao lâu đắc quả A La Hán. Một buổi sáng Tôn giả đắp y vào thành khát thực. Trên đường tôn giả bị một bọn trẻ chăn trâu hung dữ ném đá gạch, roi gậy tứ tung vào đầu, vào tai, vào thân mình. Tôn giả bị lỗ đầu chảy máu, bát bể, y rách, xơ rơ xác rác trở về tinh xá, máu me ràn rụa. Đức Thế tôn thương xót băng bó những vết thương cho Tôn giả rồi an ủi:

- Này Chuối Ngón Tay! Hãy kham nhẫn. Con đang gạt hái ngay đời này, quả báo của những ác nghiệp mà đáng lẽ con phải gánh chịu trong chảo dầu sôi ở địa ngục nhiều trăm năm, nhiều ngàn năm!

- Bạch Thế tôn, mong rằng những kẻ hại con sẽ được thọ lãnh chánh pháp, thân tâm an tịnh.

- Lành thay, từ nay con sẽ mang tên là Bất hại.